

der pålægger virksomheden skylden for den pågældende medarbejders sygdom, kan gøre et regreskrav gældende.

Svar (24/4 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil indledningsvis godt sige lidt om grundlaget for kommunernes mulighed for at føre regressager.

Hvis en person modtager dagpenge fra kommunen, som følge af en lidelse, der er forvoldt af en ansvarlig skadevolder, kan kommunen gøre regreskrav gældende mod skadevolderen for de udbetalte dagpenge, jf. § 39, stk. 2 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 1110 af 20. december 1996. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at bestemmelsen var et led i bestræbelserne på at nedsætte statens udgifter.

Det fremgår af bemærkningerne, at »det skønnes, at 1 % af sygedagpengesagerne med varighed ud over 2 uger falder ind under bestemmelsen i § 39, stk. 2. Med en antaget gennemsnitlig varighed på ½ år er den samlede offentlige besparelse således skønnet til 95 mill. kr. Heraf andrager statens besparelse 71 mill. kr.«

Der er udarbejdet en vejledning om regres for sygedagpenge (seneste version er vejledning nr. 171 af 28. september 2001). I denne er blandt andet beskrevet betingelserne for regres samt kommunens fremgangsmåde i en regressag.

Forudsætningen for at rejse et regreskrav er, at kommunen har vurderet, at de almindelig betingelser for at gøre et erstatningskrav gældende er til stede. Der skal således indledningsvis vurderes, om der er udvist erstatningspådragende adfærd og om der er sammenhæng mellem denne adfærd og personska den.

Når kommunen er blevet opmærksom på, at der foreligger en mulig regressag, skal den indhente de nødvendige oplysninger for at kunne dokumentere overfor skadevolder eller dennes forsikrings selskab, at betingelserne for at gøre et krav om erstatning gældende er til stede, herunder dokumentere kravets størrelse.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at kommunen *ikke* får automatisk ret til at gøre regres gældende efter § 39, stk. 2, i sygedagpengeloven, hvis dagpengene udbetales på grund af sygefravær, forårsaget af en arbejdsskade. Kun i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren har et erstatningsan-

svar, og hvor der derfor er grundlag for at pålægge arbejdsgiveren at betale erstatning efter erstatningsansvarsloven, vil kommunen kunne gøre regres gældende.

Omfanget af kommunernes regres er på Kommunernes Landsforenings hjemmeside oplyst til at have været på ca. 32 millioner kr. i 1998 og på 125 millioner kr. i 2001.

I perioden 1999 – 2002 er udgifterne til sygedagpenge steget med ca. 20 %.

Stigningen fra 32 millioner kr. i 1998 til 125 millioner kr. i 2001 skyldes formentlig flere ting. Dels at kommunerne er blevet mere opmærksomme på mulighederne for at søge regres efter § 39, stk. 2, dels stigningen i antallet af sygedagpengesager. Hertil kommer, at beløbene både dækker over sager mod arbejdsgivere og regressager mod andre ansvarlige skadevoldere, fx i forbindelse med trafikulykker.

Som udgangspunkt mener jeg, at der er meget fornuft i at skabe en sammenhæng mellem den, der forvolder en skade, og de afledte økonomiske konsekvenser. § 39, stk. 2 er udtryk for denne sammenhæng. Kommunerne skal selvfølgelig behandle sager om regres efter de regler, der er på området. Med det kendskab jeg har til området, er det nu heller ikke min umiddelbare opfattelse, at kommunerne ikke i hovedparten af regressagerne behandler disse efter reglerne.

Jeg har i øvrigt fået opfattelsen af, at Kommunernes Landsforening er gået i dialog med forsikrings selskaberne om håndteringen af regressagerne, samt har opfordret arbejdsgiverne til en lignende dialog.

Hvis der er eksempler eller mere principielle forhold der kommer frem i den anledning, kunne det være en idé herudover at inddrage Arbejdsdirektoratet, som har ansvaret for administrationen af sygedagpengeloven.

Spm. nr. S 2724

Til beskæftigelsesministeren (1/4 03) af:
Bent Bøgsted (DF):

»Vil ministeren redegøre for, om de regionale arbejdsmarkedsråd kan indføre en generel retningslinje for, at 58-60-årige ikke kan blive fritaget for aktivering, selv om det i lov om en aktiv arbejdsmarkeds politik (individuelt kontaktføreløb, minimumskrav m.v.) er anført, at de regionale arbejdsmarkedsråd ud fra en konkret vur-